

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר פתיתי את בתו של פלוני - משלם בושת ופגם על פי עצמו, ואין משלם קנס.												■
האומר גנבתי - משלם את הקרן על פי עצמו, ואין משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה.												■
המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו												■
המית שורי עבדו של פלוני - אין משלם ע"פ עצמו.												■
זה הכלל: כל המשלם יתר על מה שהזיק - אינו משלם ע"פ עצמו.												◇
וליתיני אנסתי												⚡
לא מבעיא קאמר, לא מבעיא אנסתי - דלא קא פגים לה, דמשלם בושת ופגם על פי עצמו, אבל פתיתי - דקא פגים לה, אימא לא משלם על פי עצמו, קא משמע לן.												◇
מתניתין דלא כי האי תנא												◇
אף בושת ופגם אינו משלם ע"פ עצמו, לא כל הימנו שיפגום בתו של פלוני.	דתניא, רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון:											◇
ניחא לה לדידה, מאי?	רב פפא לאביי:											^
דלמא לא ניחא ליה לאביה.												!
ניחא ליה לאביה, מאי?												^
דלמא לא ניחא להו לבני משפחה.												!
ניחא להו לבני משפחה, מאי?												^
אי אפשר דליכא חד במדינת הים דלא ניחא ליה.												!
האומר גנבתי - משלם את הקרן וכו'.												■
פלגא ניזקא - רב פפא אמר: פלגא ניזקא ממונא,	איתמר: [רב פפא]											◇
פלגא ניזקא קנסא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◇
רב פפא אמר פלגא ניזקא ממונא, קסבר: סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימי, ובדין הוא דמשלם כוליה, ורחמנא הוא דחייס עלויה, דאכתי לא איעד תורא.	[רב פפא]											■
רב הונא בריה דרב יהושע אמר פלגא ניזקא קנסא, קסבר: סתם שוורים בחזקת שימור קיימי, ובדין הוא דלא לישלם כלל, ורחמנא הוא דקנסיה, כי היכי דניטריה לתוריה.	[רב הונא בריה דרב יהושע]											■
(סימן: היוזק מה והמית כלל)												◇
הניזק והמזיק בתשלומין	תנן:											⚡
בשלמא למאן דאמר פלגא ניזקא ממונא, היינו דשייך ניזק בתשלומין, אלא למ"ד פלגא ניזקא קנסא, השתא דלאו דידיה קא שקיל, בתשלומין איתיה?												⚡
לא נצרכא אלא לפחת נבילה.												!
פחת נבילה, תנינא:												⚡
תשלומי נזק, מלמד שהבעלים מטפלין בנבילה	[תניא]											⚡
חדא בתם, וחדא במועד.												!
וצריכא, דאי אשמועינן תם, משום דאכתי לא איעד, אבל מועד דאיעד - אימא לא ואי אשמועינן מועד, משום דקא משלם כוליה, אבל תם - אימא לא, צריכא.												■
מה בין תם למועד? שהתם משלם חצי נזק מגופו, ומועד משלם נזק שלם מן העלייה	ת"ש:											⚡
ולא קתני: שהתם אינו משלם ע"פ עצמו, ומועד משלם ע"פ עצמו												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תנא ושייר.												◇
מאי שייר דהאי שייר?								?				
שייר חצי כופר.												◇
אי משום חצי כופר לאו שירא הוא, הא מני? ר' יוסי הגלילי היא												?
תם משלם חצי כופר.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											◇
המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו	ת"ש:											◇
מאי לאו בתם												?
לא, במועד.												◇
אבל בתם מאי? אינו משלם על פי עצמו												?
עבדו של פלוני - אינו משלם ע"פ עצמו	אדתני סיפא:											?
ניפלוג וניתני בדידה: כמה דברים אמורים - במועד, אבל תם - אינו משלם על פי עצמו												◇
כולה במועד קמיירי.												◇
זה הכלל: כל המשלם יתר על מה שהזיק - אינו משלם ע"פ עצמו	ת"ש:											◇
הא פחות ממה שהזיק - משלם ע"פ עצמו												?
לא תימא: הא פחות ממה שהזיק, אלא אימא: הא כמה שהזיק - משלם ע"פ עצמו.												◇
אבל פחות מאי? אינו משלם ע"פ עצמו, ליתני, זה הכלל: כל שאינו משלם כמה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו, דמשמע פחות ומשמע יתר												?
תיובתא.												◇
והלכתא: פלגא ניזקא קנסא.												◇
תיובתא והלכתא?												?
אין, טעמא מאי איתותב? משום דלא קתני כמה שהזיק, לא פסיקא ליה, כיון דאיכא חצי נזק צרורות, דהלכתא גמיירי לה דממונא הוא, משום הכי לא קתני.												◇
והשתא דאמרת פלגא ניזקא קנסא, האי כלבא דאכל אימרי ושונרא דאכיל תרנגולי רברבי - משונה הוא, ולא מגבינן בבבל, אבל זוטרי - אורחיה הוא, ומגבינן												◇
ואי תפס לא מפקינן מיניה,												◇
ואי אמר אקבעו לי זימנא לארץ ישראל - מקבעינן ליה												◇
ואי לא אזיל משמתינן ליה												◇
בין כך ובין כך משמתינן ליה, דאמרינן ליה סליק הזיקך, מדרבי נתן												◇
מנין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו, ולא יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו? שנאמר: (דברים כ"ב) ולא תשים דמים בביתך.	דתניא, ר' נתן:											◇
הדרן עלך אלו נערות.												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
ממרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נערה שנתפתה - בושטה ופגמה וקנסה של אביה, והצער בתפוסה.												■
עמדה בדין עד שלא מת האב - הרי הן של אב, מת האב - הרי הן של אחין.	[ת"ק]											◆
לא הספיקה לעמוד בדין עד שמת האב - הרי הן של עצמה.												■
עמדה בדין עד שלא בגרה - הרי הן של אב, מת האב - הרי הן של אחין.	[ת"ק]											◆
לא הספיקה לעמוד בדין עד שבגרה - הרי הן של עצמה.												■
אם לא הספיקה לגבות עד שמת האב - הרי הן של עצמה.	[רבי שמעון]											◆
מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה, מת האב - הרי הן של אחין.												■
מאי קמ"ל? תנינא:												◇
המפתה נותן שלשה דברים, והאונס - ארבעה המפתה נותן בושט ופגם וקנס, מוסיף עליו אונס שנותן את הצער	[תנן]											◇
לאביה איצטריך ליה.												!
לאביה נמי פשיטא, מדקא יהיב מפתה, דאי לעצמה, אמאי יהיב מפתה? מדעתה עבך												◇
עמדה בדין איצטריכא ליה, פלוגתא דר"ש ורבנן.												!
אנסת ופיתית את בתי, והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי, משביעך אני, ואמר אמן, ואח"כ הודה - חייב פוטר, שאינו משלם קנס ע"פ עצמו	תנן התם: [ת"ק]											◆
אע"פ שאינו משלם קנס ע"פ עצמו, אבל משלם בושט ופגם ע"פ עצמו.	רי שמעון:											◆
האומר לחבירו אנסת ופיתית את בתי, והעמדתך בדין ונתחייבת לי ממון, והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי, ולא העמדתני בדין ולא נתחייבתי לך ממון, ונשבע הודה, לר' שמעון מאי? כיון דעמד בדין ממונא הוא, ומחייב עליה קרבן שבועה, או דלמא אע"ג דעמד בדין קנס הוי?	אמרו לו:											■
ממונא הוי, ומחייב עליה קרבן שבועה.	א"ל: [רבה]											!
יכול האומר לחבירו אנסת ופיתית את בתי והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי, המית שורך את עבדי והוא אומר לא המית, או שאמר לו עבדו הפלת את שיני וסימית את עיני והוא אומר לא הפלתי ולא סימיתי, ונשבע הודה, יכול יהא חייב? ת"ל: (ויקרא ה') וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו, או מצא אבידה וכחש בה ונשבע על שקר, מה אלו מיוחדין שהן ממון, אף כל שהן ממון, יצאו אלו שהן קנס	איתיביה [אביי], ר"ש:											◇
מאי לאו בשעמד בדין												◇
לא, בשלא עמד בדין.												!
והא מדרישא בשעמד בדין, סיפא נמי בשעמד בדין												◇
אין לי אלא דברים שמשלמין עליהם את הקרן, תשלומי כפל תשלומי ארבעה וחמשה והאונס והמפתה ומוציא שם רע מנין? ת"ל: (ויקרא ה') ומעלה מעל - ריבה	דקתני רישא:											◇
היכי דמי?												^
אי דלא עמד בדין												!
כפילא מי איכא?												◇
אלא פשיטא בשעמד בדין												!
ומדרישא בשעמד בדין, סיפא נמי בשעמד בדין												◇
יכילנא לשנויי לך: רישא בשעמד בדין, וסיפא בשלא עמד בדין, וכולה ר"ש היא, ושינויי דחיקי לא משנינן לך, דא"כ, אמרת לי: ליתני רישא ר"ש אומר, או ליתני סיפא דברי ר"ש אלא כולה בשעמד בדין, ורישא ברנן, וסיפא ר"ש, ומודינא לך לענין קרבן שבועה דרחמנא פטריה, מוכחש, וכי קאמינא ממון הוי - להורישו לבניו.	א"ל: [רבה]											!
איתיביה, ר"ש אומר: אם לא הספיקה לגבות עד שמת האב - הרי הן של עצמה	איתיביה [אביי], ר"ש:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קידמקה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי אמרת ממון הוי להורישו לבניו, לעצמה אמאי? דאחינן בעי מיהוי												מב:
האי מילתא קשאי בה רבה ורב יוסף עשרין ותרתינן שנין, ולא איפרק עד דיתיב רב יוסף ברישא ופירקה	רבא:											מב:
שאני התם, דאמר קרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, לא זיכתה תורה לאב אלא משעת נתינה, וכי קאמר רבה ממונא הוי להורישו לבניו - בשאר קנסות.	[רב יוסף]											מב:
אלא מעתה, גבי עבד דכתיב: (שמות כ"א) כסף שלשים שקלים יתן לאדוניו, הכי נמי לא זיכתה תורה לאדון אלא משעת נתינה												מב:
יתן לחוד, ונתן לחוד.												מב:
אי הכי, ת"ל, וכחש? ת"ל ונתן מיבעי ליה												מב:
כי איצטריך וכחש, כגון שעמדה בדין ובגרה ומתה, דהתם כי קא ירית אביה - מינה דידה קא ירית.	רבא:											מב:
אי הכי, יצאו אלו שהן קנס, ממון הוא												מב:
יצאו אלו שעיקרן קנס.	רב נחמן בר יצחק:											מב:
פוסר, שאינו משלם קנס על פי עצמו	איתיביה: ר"ש:											מב:
טעמא דלא עמד בדין, הא עמד בדין דמשלם על פי עצמו, קרבן שבועה נמי מיחייב												מב:
לדידי, אע"ג דעמד בדין רחמנא פטריה, מוכחש, אלא לדידכו, אודו לי מיהת היכא דלא עמד בדין, דכי קא תבע - קנסא קא תבע, ומודה בקנס פטור	רבי שמעון לדבריהם דרבנן קאמר להו:											מב:
כי קא תבע - בושט ופגם קא תבע.	ורבנן סברי:											מב:
במאי קא מפילגי?												מב:
לא שביק איניש מידי דקיין, ותבע מידי דלא קיין	רב פפא: ר"ש סבר:											מב:
לא שביק איניש מידי דכי מודי ביה לא מיפטר, ותבע מידי דכי מודה ביה מיפטר.	[רב פפא] ורבנן סברי:											מב:
בת הניזונת מן האחין, מעשה ידיה למי? במקום אב קיימי, מה התם מעשה ידיה לאב, ה"נ מעשה ידיה לאחין, או דלמא לא דמי לאב, התם מדידה מיתזנא, הכא לאו מדידהו מיתזנא?	בעא מיניה רבי אבינא מרב ששת:											מב:
אלמנה ניזונת מנכסי יתומים, ומעשה ידיה שלהן.	א"ל [רב ששת], תניתוה:											מב:
מי דמי? אלמנתו לא ניהא ליה בהרווחה, בתו ניהא ליה בהרווחה.												מב:
למימרא, דבתו עדיפא ליה מאלמנתו,												מב:
עשו אלמנה אצל הבת ככת אצל אחין בנכסין מועטין, מה הבת אצל אחין - הבת ניזונת והאחין ישאלו על הפתחים, אף אלמנה אצל הבת - אלמנה ניזונת והבת תשאל על הפתחים	והאמר רבי אבא א"ר יוסי:											מב:
לענין זילותא אלמנתו עדיפא ליה, לענין הרווחה בתו עדיפא ליה.												מב:
מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה, מת האב - הרי הן של אחין	מתב רב יוסף:											מב:
טעמא דבחי האב, הא לאחר מיתת האב - לעצמה, מאי לאו בניזונת												מב:
לא, בשאינה ניזונת.												מב:
אי בשאינה ניזונת, מאי למימרא? אפילו למ"ד: יכול הרב לומר לעבד עשה עמו ואינו זנך, ה"מ בעבד כנעני, דלא כתיב ביה עמך, אבל עבד עברי דכתיב ביה (דברים ט"ו) עמך - לא, כל שכן בתן												מב:
לא בצרכה אלא להעדפה.	רבה בר עולא:											מב:
גברא רבה כרב יוסף לא ידע דאיכא העדפה וקמותיב תיובתא?	רבא:											מב:
רב יוסף, מתני' גופא קשיא ליה	אלא אמר רבא:											מב:
מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה	דקתני:											מב:
מציאתה ממאן גביא?												מב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא לאו הכי קאמר: מעשה ידיה כמציאתה, מה מציאתה - בחיי האב לאב, לאחר מיתת האב לעצמה, אף מעשה ידיה נמי - בחיי האב לאב, - לאחר מיתת האב לעצמה, ש"מ.	[רבא][רב יוסף]										!	;	◇
בת הניזונת מן האחין - מעשה ידיה לעצמה.	איתמר נמי, א"ר יהודה אמר רב:											■	
מ"ט? דכתיב: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים, אותם לבניכם - ולא בנותיכם לבניכם, מגיד שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו.	רב כהנא:												◇
ואימא: בפיתוי הבת, וקנסות וחבלות הכתוב מדברך	מתקיף לה רבה:											;	◇
בפתוי הבת, וקנסות וחבלות הכתוב מדבר.	וכן תנא רב חנינא:											■	
חבלות - צערא דגופא נינהו												;	
שפעה בפניה.	רבי יוסי בר חנינא:												◇
בת הניזונת מן האחין - מעשה ידיה לעצמה, דכתיב: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים, אותם לבניכם - ולא בנותיכם לבניכם, מגיד שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו.	רב זירא אמר רב מתנה אמר רב, ואמרי לה אמר רבי זירא א"ר מתנה אמר רב:												◇
שקוד אמרה.	א"ל אבימי בר פפי:												■
שקוד מנו?													^
שמואל													!
הא רב אמרה.													;
אימא: אף שקוד אמרה.													!
הלכתא כוותיה דרב ששת.	מר בר אמיר לרב אשי, הכי אמרי נהרדעי:												◇
הלכתא כוותיה דרב.	רב אשי:												◇
והלכתא כוותיה דרב.													■
המארס את בתו וגרשה, אירסה ונתארמלה - כתובתה שלו													■
השיאה וגרשה, השיאה ונתארמלה - כתובתה שלה	[ת"ק]												◇
הראשונה של אב	רבי יהודה:												◇
משהשיאה אין לאביה רשות בה.	אמרו לו:												◇
טעמא דהשיאה וגרשה, השיאה ונתארמלה, אבל נתארמלה תרי זמני - תו לא הזיא לאינסוכי													◇
ואגב אורחיה קא סתים לן תנא כרבי													■
בתרי זמני הויא חזקה.	דאמר: [רבי]												◇
הראשונה של אב.	רבי יהודה:												■
מ"ט דרבי יהודה?													^
הואיל ומשעת אירוסין זכה בהן האב.	רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו:												!
הראשונה של אב, ומודה רבי יהודה, במארס את בתו כשהיא קטנה ובגרה ואח"כ נשאת, שאין לאביה רשות בה	מתבי רבא, רבי יהודה אומר:												◇
אמאי? ה"נ לימא: הואיל ומשעת אירוסין זכה בהן האב													;
הואיל וברשותו נכתבין.	אלא אי אתמר הכי אתמר, רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו:												!
ומיגבא מאימת גביא?													^

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של מעשה-story- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

כתובות-נערה שנתפתחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנה מאתים מן האירוסין, ותוספת מן הנשואין	רב הונא:									!	◆	◇
אחד זה ואחד זה מן הנשואין.	רב אסי:									!	◆	◇
ומי אמר רב הונא הכי?										ז		
הוציאה עליו שתי כתובות, אחת של מאתים ואחת של שלש מאות	והאתמר:									ז	■	◇
באתה לגבות מאתים - גובה מזמן ראשון, שלש מאות - גובה מזמן שני	ואמר רב הונא:									ז	■	◇
ואם איתא, תיגבי מאתים מזמן ראשון ומאה מזמן שני										ז		
ולטעמידך, תיגבי חמש מאות כולם, מאתים מזמן ראשון, תלת מאה מזמן שני אלא חמש מאות מ"ט לא גביא? כיון דלא כתב לה צביתי ואוסיפית לך תלת מאה אמאתים, הכי קאמר לה: אי מזמן ראשון גביאת - גביא מאתים, אי מזמן שני גביאת - גביא תלת מאה, הכא נמי היינו טעמא דלא גביא, מדלא כתב לה אוסיפית לך מאה אמאתים, אחולי אחילתיה לשעבודא קמא.										!		◇
אי בעיא בהאי גביא, אי בעיא בהאי גביא.	אמר מר:									■		◇
לימא, פליגא דרב נחמן										ז		◇
שני שטרות היוצאין בזה אחר זה - ביטל שני את הראשון	דאמר רב נחמן:									ז	■	◇
ומודה ר"נ, דאי אוסיף ביה דיקלא - לתוספת כתביה?	לאו מי איתמר עלה, אמר רב פפא:									!	■	◇
הכא נמי הא אוסיף לה מידי.										!		◇
שני שטרות היוצאין בזה אחר זה - ביטל שני את הראשון.	גופא, אמר רב נחמן:									■		◇
ומודה רב נחמן, דאי אוסיף ביה דיקלא - לתוספת כתביה.	רב פפא:									■		◇
פשיטא, ראשון במכר ושני במתנה - ליפות כחו הוא דכתב ליה, משום דינא דבר מצרא, וכל שכן ראשון במתנה ושני במכר - דאמרין: משום דינא דבעל חוב הוא דכתב כן, אלא אי שניהם במכר, שניהם במתנה - ביטל שני את הראשון. מאי טעמא?										ז		◇
אימר אודויי אודי ליה	רפרם:									!		◇
אימר אחולי אחיליה לשיעבודיה.	רב אחא:									!		◇
מאי בינייהו?										^		◇
איכא בינייהו: אורועי סהדי, ולשלומי פירי, ולטסקא.										!		◇
מאי הוי עלה דכתובה?										^		◇
מנה מאתים מן האירוסין, ותוספת מן הנשואין	ת"ש, דאמר רב יהודה אמר שמואל משום ר"א בר"ש:									!	◆	◇
אחד זה ואחד זה מן הנשואין.	חכמים:									!	◆	◇
והלכתא: אחד זה ואחד זה מן הנשואין.										■		◇
הגיוורת שנתגירה בתה עמה וזינתה - הרי זו בחנק, אין לה לא פתח בית האב ולא מאה סלע.												■
היתה הורתה שלא בקדושה ולידתה בקדושה - הרי זו בסקילה, ואין לה לא פתח בית האב ולא מאה סלע												■
היתה הורתה ולידתה בקדושה - הרי היא כבת ישראל לכל דבריה.												■
יש לה אב ואין לה פתח בית האב, יש לה פתח בית האב ואין לה אב - הרי זו בסקילה, לא נאמר (דברים כ"ג) פתח בית אב אלא למצוה.												■
מנא הני מילי?										^		◇
דאמר קרא: (דברים כ"ב) ומתה, לרבות הורתה שלא בקדושה ולידתה בקדושה.	ריש לקיש:									!		◇
אי הכי, מילקא נמי גילקי, ומאה סלע נמי לשלם										ז		◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
ממרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתחה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר קרא: ומתה, למיתה נתרבתה ולא לקנס.													◇
ואימא: לרבות הורתה ולידתה בקדושה													◇
ההיא ישראלית מעלייתא היא.													◇
ואימא: לרבות הורתה ולידתה שלא בקדושה													◇
א"כ, בישראל מאי אהני ליה.													◇
המוציא שם רע על היתומה - פטור, שנאמר: (דברים כ"ב) ונתנו לאבי הנערה, פרט לזו שאין לה אב.		ר' יוסי בר חנינא:											◇
(שמות כ"ב) ואם מאן ימאן אביה - לרבות יתומה לקנס, דברי ר' יוסי הגלילי:		מתיב ר' יוסי בר אבין, ואיתימא ר' יוסי בר זבידא:											◇
הוא מוטיב לה, והוא מפרק לה: בבא עליה ואח"כ נתיתמה.		[ר' יוסי בר אבין, ואיתימא ר' יוסי בר זבידא]											◇
חייב.		רבא:											◇
ממאי?													◇
בתולת ישראל - ולא בתולת גרים		מדתני אמר:											◇
אי אמרת בשלמא כי האי גוונא בישראל מיחייב, היינו דאיצטריך קרא למעוטי גרים, אלא אי אמרת בישראל כה"ג פטור, השתא בישראל פטור, בגרים מיבעיא?													◇
המוציא שם רע על הקטנה - פטור, שנאמר: ונתנו לאבי הנערה, נערה מלא דבר הכתוב.		ריש לקיש:											◇
טעמא דכתיב בה הנערה, הא לאו הכי - הוה אמינא אפילו קטנה, הא כתיב: (דברים כ"ב) ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה, והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה וסקלוה, וקטנה לאו בת עונשין היא		מתקיף לה רב אחא בר אבא:											◇
אלא כאן נערה, הא כל מקום שנאמר נער - אפילו קטנה במשמע.													◇
שלוש מדות בנערה:		תני שילא:											◇
באו לה עדים בבית חמיה שזינתה בבית אביה - סוקלין אותה על פתח בית אביה, כלומר: ראו גידולים שגידלתם													◇
באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה - סוקלין אותה על פתח שער העיר													◇
סרחה ולבסוף בגרה - תידון בחנק.													◇
למימרא, דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא													◇
נערה המאורסה שזינתה, ומשבגרה הוציא עליה שם רע - הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע, היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה		ורמינהי:											◇
היא וזוממיה ס"ד?													◇
אלא, או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה													◇
מוציא שם רע קאמרת? שאני מוציא שם רע דחידוש הוא, דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה - בחנק, ואילו מוציא שם רע - בסקילה.		רבא:											◇
דלמא כי חזית רחמנא - היכא דלא אישתני גופא, אבל היכא דאישתני גופא לא חזית רחמנא		רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:											◇
אישתני ולא אישתני תנאי היא		אלא אמר רב נחמן בר יצחק:											◇
חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו - הרי הן כהדיוטות		דתנן: [ת"ק]											◇
אם נודע להם עד שלא נתמנו - חייבים, משנתמנו - פטורים.		רבי שמעון:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתחה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מנה:
אימור דשמעין ליה לר"ש - דאזיל אף בתר ידיעה, דאזיל בתר ידיעה ולא אזיל בתר חטאה מי שמעת ליה? א"כ, לייטי קרבן כי דהשתא, משוח - פר, ונשיא - שעיך													מה:
תני: תידון בסקילה.	האמר ליה ר' יוחנן לתנא:												מה:
ואמאי? נערה המאורסה אמר רחמנא, והא בוגרת היא													מה:
אמר קרא: הנערה, הנערה שהיתה כבר.	רבי אילעא:												מה:
אי הכי, מילקא נמי לילקי, ומאה סלע נמי לישלם	רבי חנניא לרבי אילעא:												מה:
רחמנא ניצלן מהאי דעתא	א"ל: [רבי אילעא]												מה:
אדרבה, רחמנא ניצלן מדעתא דידך.	[רבי חנניא]												מה:
וטעמא מאי?													מה:
זו מעשיה גרמו לה, וזה עקימת שפתיו גרמו לו. זו מעשיה גרמו לה, כשהיא זנאי - נערה זנאי וזה עקימת שפתיו גרמו לו, אימת קא מיחייב? ההיא שעתא, וההיא שעתא בוגרת הואי.	רבי יצחק בר אבין, ואיתימא רבי יצחק בר אבא:												מה:
נערה המאורסה שזינתה - סוקלין אותה על פתח בית אביה, אין לה פתח בית האב - סוקלין אותה על פתח שער העיר ההיא, ובעיר שרובה עובדי כוכבים - סוקלין אותה על פתח בית דין	ת"ר:												מה:
כיוצא בדבר אתה אומר: העובד עבודת כוכבים - סוקלין אותו על שער שעבד בו, ובעיר שרובה עובדי כוכבים - סוקלין אותו על פתח בית דין.													מה:
מנא הני מילי?													מה:
שעריך - זה שער שעבד בו	דתנו רבנן:												מה:
אתה אומר: שער שעבד בו, או אינו אלא שער שנידון בו?													מה:
נאמר שעריך למטה ונאמר שעריך למעלה, מה שעריך האמור למעלה - שער שעבד בו, אף שעריך האמור למטה - שער שעבד בו.													מה:
דבר אחר: שעריך - ולא שערי עובדי כוכבים.													מה:
האי שעריך הא אפיקתיה													מה:
אם כן, לימא קרא שער, מאי שעריך? שמע מינה תרתי.													מה:
אשכחן עבודת כוכבים נערה המאורסה מנא לן?													מה:
גמר פתח מפתח, ופתח משער, ושער משעריך.	רבי אבהו:												מה:
המוציא שם רע - לוקה ונותן מאה סלע	תנו רבנן: [ת"ק]												מה:
ללקות לוקה מכל מקום, מאה סלע, בעל - נותן, לא בעל - אינו נותן.	רבי יהודה:												מה:
קא מיפלגי בפלוגתא דרבי אליעזר בן יעקב ורבנן, והכי קאמר:													מה:
המוציא שם רע - לוקה ונותן מאה סלע, בין בעל בין שלא בעל, כרבנן	[ת"ק]												מה:
ללקות לוקה מ"מ, מאה סלע, בעל - נותן, לא בעל - אינו נותן, כר"א בן יעקב.	רבי יהודה:												מה:
כולה כרבי אליעזר בן יעקב, והכי קאמר:	איכא דאמרי:												מה:
המוציא שם רע - לוקה ונותן מאה סלע, והוא שבעל	[ת"ק]												מה:
ללקות לוקה מ"מ.	רבי יהודה:												מה:
וסבר רבי יהודה ללקות לוקה מ"מ?													מה:
בעל - לוקה, לא בעל - אינו לוקה	והתניא, רבי יהודה:												מה:
לוקה מכת מרדות מדרבנן.	רב נחמן בר יצחק:												מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתחה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי בעל לוקה דקתני תמון?	מימרא	רב פפא:											◇
וקרי ליה לממון מלקות?							⚡						מז.
איך							!						מז.
האומר חצי ערכי עלי - נותן חצי ערכו		והא תנן: [ת"ק]					!						◇
לוקה ונותן ערך שלם לוקה		רבי יוסי בר' יהודה:					!						◇
אמאי?							⚡						מז.
לוקה בערך שלם, מאי טעמא? גזירה חצי ערכו אטו ערך חציו, וערך חציו הוי ליה אבר שהנשמה תלויה בו.		רב פפא:					!						◇
(דברים כ"ב) וענשו אותו - זה ממון, (דברים כ"ב) ויסרו - זה מלקות.		ת"ר:											◇
בשלמא וענשו זה ממון, דכתיב: וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה, אלא ויסרו זה מלקות מנלן?													⚡
למדנו יסרו מיסרו, ויסרו מבן, ובן מבן, (דברים כ"ה) והיה אם בן הכות הרשע.		רבי אבהו:					!						◇
אזהרה למוציא שם רע מנלן?													⚡
(ויקרא י"ט) מלא תלך רכיל		ר' אלעזר:					!						◇
(דברים כ"ג) מונשמרת מכל דבר רע.		רבי נתן:					!						◇
ורבי אלעזר מאי טעמא לא אמר מהאי?							⚡						מז.
ההוא מיבעי ליה לכדר' פנחס בן יאיר		[רבי אלעזר]					!						◇
ונשמרת מכל דבר רע - מכאן אמר ר' פנחס בן יאיר: אל יהרהר אדם ביום ויבא לידי טומאה בלילה.		[ר' פנחס בן יאיר]					!						◇
ור' נתן מאי טעמא לא אמר מהאי?							⚡						מז.
ההוא אזהרה לב"ד, שלא יהא רך לזה וקשה לזה.		[ר' נתן]					!						◇
לא אמר לעדים בואו והעידונו, והן מעידים אותו מאליהן - הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלעים, היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה													◇
היא וזוממיה סלקא דעתך?							⚡						מז.
אלא, או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה.													◇
טעמא דלא אמר להו, הא אמר להו - אע"ג דלא אגרינהו, לאפוקי מדר' יהודה													◇
אינו חייב עד שישכור עדים.		דתניא, רבי יהודה:											◇
מ"ט דר' יהודה?													⚡
אתיא שימה שימה, כתיב הכא: (דברים כ"ב) ושם לה עלילות דברים, וכתוב התם: (שמות כ"ב) לא תשימון עליו נשך, מה להלן ממון, אף כאן ממון.		רבי אבהו:					!						◇
אתיא שימה שימה.		רב נחמן בר יצחק, וכן תני רב יוסף צידוני בי רבי שמעון בן יוחאי:					!						מז.
שכרן בקרקע, מהו? בפחות משהו פרוטה, מהו? - שניהם בפרוטה, מהו?		בעי רבי ירמיה:					⚡						◇
הוציא שם רע על הנישואין הראשונים, מהו? על נשואי אחיו, מהו?		בעי רב אשי:					⚡						◇
פשוט מיהא חדא							!						מז.
(דברים כ"ב) את בתי נתתי לאיש הזה, לזה - ולא ליבם.		דתני ר' יונה:					!						◇
מאי רבנן ומאי ר' אלעזר בן יעקב?													⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
ממרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיצד הוצאת שם רע? בא לבית דין ואמר פלוני, לא מצאתי לכתך בתולים, אם יש עדים שזינתה תחתיו - יש לה כתובה מנה	דתניא:											◇
אם יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה? בת סקילה היא										ז		
הכי קאמר: אם יש עדים שזינתה תחתיו - בסקילה, זינתה מעיקרא - יש לה כתובה מנה												◇
נמצא ששם רע אינו שם רע - הוא לוקה ונותן מאה סלע, בין בעל ובין לא בעל	[רבנן]											◇
לא נאמרו דברים הללו אלא כשבעל.	רבי אליעזר בן יעקב:											◇
בשלמא לרבי אליעזר בן יעקב, היינו דכתיב: (דברים כ"ב) ובא אליה ואקרב אליה, אלא לרבנן מאי ובא אליה ואקרב אליה?												ז
ובא אליה - בעלילות ואקרב אליה - בדברים.	[רבנן]											◇
בשלמא לרבי אליעזר בן יעקב, היינו דכתיב: לא מצאתי לכתך בתולים, אלא לרבנן מאי לא מצאתי לכתך בתולים?												ז
לא מצאתי לכתך כשרי בתולים.	[רבנן]											◇
בשלמא לרבי אליעזר בן יעקב, היינו דכתיב: ואלה בתולי בתי, אלא לרבנן מאי ואלה בתולי בתי?												ז
ואלה כשרי בתולי בתי.	[רבנן]											◇
בשלמא לר"א בן יעקב, היינו דכתיב: ופרשו השמלה, אלא לרבנן מאי ופרשו השמלה?												ז
פרשו מה ששם לה	רבי אבהו:											◇
ופרשו השמלה - מלמד, שבאין עדים של זה ועדים של זה ובוררין את הדבר כשמלה חדשה	כדתניא: [ת"ק]											◇
דברים ככתבן, שמלה ממש.	רבי אליעזר בן יעקב:											◇
אע"ג שלא מצינו בכל התורה כולה שחלק הכתוב בין ביאה כדרכה לביאה שלא כדרכה למכות ולעונשין, אבל מוציא שם רע חלק, אינו חייב עד שיבעול שלא כדרכה, ויוציא שם רע כדרכה.	שלה רבי יצחק בר רב יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן:											◇
כמאן?												^
אי כרבנן												!
אף על גב דלא בעל												ז
אי כר' אליעזר בן יעקב												!
אידי ואידי כדרכה בעינן												ז
אינו חייב - עד שיבעול כדרכה, ויוציא שם רע כדרכה.	אלא שלה רב כהנא משמיה דרבי יוחנן:											◇
האב זכאי בבתו בקידושיה - בכסף, בשטר, ובביאה, זכאי במציאתה, ובמעשה ידיה, ובהפרת נדריה, ומקבל את גיטה, ואינו אוכל פירות בחייה.												■
נשאת, יתר עליו הבעל שאוכל פירות בחייה, וחייב במזונותיה, ובפרקונה, וקבורתה												■
אפי' עני שבישראל לא יפחות משני הלילין ומקוננת:	רבי יהודה:											◇
בכסף מנלן?												^
אמר קרא: (שמות כ"א) ויצאה חנם אין כסף, אין כסף לאדון זה, ויש כסף לאדון אחר, ומנו? אביה.	רב יהודה:											◇
ואימא: לדידה												ז
השתא אביה מקבל קידושיה, דכתיב: (דברים כ"ב) את בתי נתתי לאיש הזה, אייה שקלא כספא?												◇
ואימא: הני מילי קטנה, דלית לה יד, אבל נערה דאית לה יד, אייה תקדש נפשה ואייה תשקול כספא												◇
אמר קרא: (במדבר ל') בנעוריה בית אביה, כל שבה נעורים לאביה.												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנין שמעשה הבת לאביה? שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת מעשה ידיה לאביה	ואלא הא דא"ר הונא אמר רב:	◊										
למה לי? תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה		ז	ז									
אלא, ההוא בהפרת נדרים הוא דכתיב		■	ז									◊
וכ"ת נילף מינה		!										◊
ממונא מאיסורא לא ילפינן		ז										◊
וכ"ת נילף מקנסא					!							◊
ממונא מקנסא לא ילפינן					ז							◊
וכ"ת נילף מבושת ופגם					!							◊
שאני בושת ופגם, דאביה נמי שייך ביה					ז							◊
אלא מסתברא, דכי ממעט רחמנא - יציאה דכוותה קא ממעט.					!							◊
והא לא דמיא הא יציאה להא יציאה, התם גבי אדון נפקא לה מרשותיה לגמרי, יציאה דאב אכתי מחסרא מסירה לחופה					ז							◊
מהפרת נדרים מיהא נפקא לה מרשותיה,					!							◊
נערה המאורסה - אביה ובעלה מפירין לה נדריה.	דתנן:	■	!									◊
שטר, וביאה.												◊
מנא לן?												◊
אמר קרא: (דברים כ"ד) והיתה לאיש אחר, איתקוש הוויות להדדי.												◊
זכאי במציאתה.												◊
משום איבה.												◊
במעשה ידיה.												◊
מנלן?												◊
מנין שמעשה הבת לאב? שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת מעשה ידיה לאביה.	דאמר רב הונא אמר רב:											◊
ואימא: הני מילי קטנה דמצי מזבן לה, אבל נערה דלא מצי מזבן לה, מעשה ידיה דידה הון												◊
מסתברא דאביה הון, דאי ס"ד מעשה ידיה לאו דאביה, אלא הא דזכי ליה רחמנא לאב למיסרה לחופה, היכי מצי מסר לה? הא קמבטל לה ממעשה ידיה.												◊
אימא: דיהיב לה שטר פקעתה אי נמי, דמסר לה בליליא אי נמי, דמסר לה בשבתות וימים טובים	פריך רב אחאי:											◊
אלא, קטנה לא צריכא קרא, השתא זבוני מזבין לה, מעשה ידיה מיבעי? אלא כי איצטריך קרא - לנערה.												◊
בהפרת נדריה.												◊
מנלן?												◊
דכתיב: (במדבר ל') בנעוריה בית אביה.												◊
ומקבל את גיטה.												◊
מנלן?												◊
דכתיב: (דברים כד) ויצאה, והיתה, איתקוש יציאה להוייה.												◊
ואינו אוכל פירות בחייה.												◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

כתובות-נערה שנתפתחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האב אינו אוכל פירות בחיי בתו	ת"ר: [ת"ק]											◊
האב אוכל פירות בחיי בתו.	רבי יוסי ברבי יהודה:											◊
במאי קמיפלגי?											^	
בשלמא בעל תקינו ליה רבנן פירי, דא"כ מימנע ולא פריק, אלא אב מאי איכא למימר - דמימנע ולא פריק, בלאו הכי פריק לה	ת"ק סבר:										!	◊
אב נמי מימנע ולא פריק, סבר, כיסא נקיסא עילוה, תיזיל ותפרוק נפשה.	ר' יוסי בר' יהודה סבר:										!	◊
ניסת, יתר עליו הבעל שהוא אוכל כו'.												<
כתב לה פירות, כסות וכלים שיבואו עמה מבית אביה לבית בעלה, מתה - לא זכה הבעל בדברים הללו	ת"ר: [ת"ק]											◊
זכה הבעל בדברים הללו.	משום רבי נתן אמרו:											◊
לימא, בפלוגתא דרבי אלעזר בן עזריה ורבנן קמיפלגי											?	
נתארמלה או נתגרשה, בין מן הנשואין בין מן האירוסין - גובה את הכל	דתנן: [רבנן]										?	◊
מן הנשואין - גובה את הכל, ומן האירוסין - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, שלא כתב לה אלא על מנת לכנסה	רבי אלעזר בן עזריה:										?	◊
כרבי אלעזר בן עזריה	למאן דאמר לא זכה:										!	מז:
כרבנן	ומאן דאמר זכה:										!	מז:
לא, דכולי עלמא כרבי אלעזר בן עזריה											!	◊
כרבי אלעזר בן עזריה	מאן דאמר לא זכה:										!	◊
עד כאן לא קאמר רבי אלעזר בן עזריה - אלא מדידיה לדידה, שלא כתב לה אלא על מנת לכנסה, אבל מדידה לדידה - אפילו ר' אלעזר בן עזריה מודי דמשום איתחוני הוא, והא איתחני להו.	ומאן דאמר זכה:										!	◊
חייב במזונותיה וכו'.												<
תיקנו מזונותיה תחת מעשה ידיה, וקבורתה תחת כתובתה, לפיכך בעל אוכל פירות.	תנו רבנן:											■
פירות מאן דכר שמייהו?											?	מז:
תיקנו מזונותיה תחת מעשה ידיה, ופירקונה תחת פירות, וקבורתה תחת כתובתה, לפיכך בעל אוכל פירות.	חסורי מחסרה והכי קתני:											◊
מאי לפיכך?											?	מז:
מהו דתימא מיכל לא נכלינהו אנוחי ננחיהו, דאם כן מימנע ולא פריק, קמ"ל דהא עדיפא, זימנין דלא מלו ופריק לה מדידה.											!	◊
ואיפוך אנא											?	מז:
תיקנו מצוי למצוי, ושאינו מצוי לשאינו מצוי.	אביי:										!	◊
האי תנא סבר מזונות מדאורייתא	רבא:										!	◊
(שמות כ"א) שארה - אלו מזונות, וכן הוא אומר: (מיכה ג) ואשר אכלו שאר עמי כסותה - כמשמעו עונתה - זו עונה האמורה בתורה, וכן הוא אומר: (בראשית ל"א) אם תענה את בנותי.	דתניא: [ת"ק]										!	◊
שארה - זו עונה, וכן הוא אומר: (ויקרא י"ח) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה כסותה - כמשמעו עונתה - אלו מזונות, וכן הוא אומר: (דברים ח') ויענך וירעיבך.	רבי אלעזר:										!	◊
שארה כסותה - לפום שארה תן כסותה, שלא יתן לה לא של ילדה לזקינה ולא של זקינה לילדה כסותה ועונתה - לפום עונתה תן כסותה, שלא יתן חדשים בימות החמה ולא שחקים בימות הגשמים.	רבי אלעזר בן יעקב:										!	מז.